

# Helgat åt den Högste och Störste Guden (Gud, den Högste till ära)

Här vilar den fromme och vördige herr Nicolaus (Nils) Eschilli (Eskils son) den förste som bekände sig till den renade och sanna religionsutövningen och kyrkoherde i Herrestad och den förste av prästerna i Östergötland som gifte sig med en lagenlig (som tog sig en lagvigd) hustru, vilken han (hem)förde från Vadstena Herrens år 1536, under det att munkarna gjorde stort motstånd men utan framgång; det blev nödvändigt att garnisonens soldater ingrep för att hejda dem från det våld de hade planerat. Men sedan han ofta blivit utsatt för upprepade onda anslag, föredrog han att vara kyrkoherde över denna Normlösa kyrka (församling), vilket skedde år 1553; sedan han styrt denna med största omsorg och vaksamhet avsomnade han slutligen fromt år 1570. Tillsammans med hans här begravda hustrus kropp väntar hans kropp här rösten från Kristus som skall uppväcka (dem). Han lämnade som sin efterföljare sin son, den vördige och berömde mannen herr Johannes Nicolai Husenbergius (Johan Nils'son bördig från Husberga) som föddes i prästgården i Husberga år 1540, vilken med största omsorg och noggrannhet ägnat sig åt heliga (dvs. teologiska) och statsvetenskapliga studier hemma och ute och som vid 24 års ålder antogs i prästämbetet och kom sin far till hjälp när denne var bruten av ålder och plikter. Snart blev han känd för konung Erik XIV för sin förfarenhet i statsvetenskapliga ting och också för sin konstfärdighet i att elegant formulera brev och blev kallad till hovet. Han utnämndes till kunglig sekreterare och i detta ämbete visade han på ett framstående sätt sin trohet och färdighet under två konungar, Erik XIV och Johan III, så att de till och med erbjöd honom adliga hederstitlar. Men dem försmådde han av kärlek till prästämbetet och föredrog att förestå kyrkan (församlingen) i Normlösa, vilken sedan den anförtrotts honom från år 1571 han styrde med stor fromhet och trohet; samtidigt älskade han också med enastående tillgivenhet sin hustru Sigrid dotter till Nicolaus (Nilsdotter). Han dog år 1617 sedan han varit kyrkoherde i denna kyrka (församling) i 46 år och vilar här lugnt med sin hustru och sina föräldrar.

Översatt från den latinska texten av Lars Hartman, professor emeritus vid teologiska fakulteten, Uppsala universitet.

Oktober 2005, Kurt Carlsson